

РЕШЕНИЕ

№ 15032

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **366** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на А. Й.- гражданин на Република Т. срещу Отказ за влизане в страната от 08.12.2025 година на КОНТРОЛИРАЩ СЛУЖИТЕЛ ПРИ ГКПП- КАПИТАН А.- ШОСЕ.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че същият е издаден при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, като към датата на издаване на отказа Разрешението за постоянно пребиваване не е било отменено,обезсилено, отнето по какъвто и да ред и няма влязъл в сила административен акт. Посочва се още ,че отказът е издаден при неправилно приложение на материалния закон и не са посочени конкретни факти, които да доведат до издаване на отказа, които е незаконосъобразен. Иска се отмяна на отказа и се претендират и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- А. Й. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Контролиращ служител при ГКПП- Капитан А.- Шосе редовно и своевременно призован, не изпраща представител, но от процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита, в която прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано, и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №3282з-455/18.02.2020 година Директор ГДГП преназначил Р. Т. Т. на длъжността- Командир на отделение в 01 Група на ГКПП – Капитан А. към РД ГП считано от датата на встъпване в длъжност-21.02.2020 година.

Със Заповед № 293з-2596/25.09.2025 година на Директор ОД на МВР- К. е отнето правото на постоянно пребиваване в РБ на Й. А.- гражданин на Република Т. на основание чл.25,ал.1, т.9 от ЗЧРБ, а Заповедта е връчена по реда на чл.18а АПК и е влязла в сила на 23.10.2025 година / като оспорващият е посочил, че нито е получавал заповедта, нито я е обжалвал.

На 08.12.2025 година при влизане в РБ оспорващият е подложен на цялостна проверка на втора линия с цел установяване наличието на виза, при което е установено, че оспорващият е без виза - върнато невалидно БГ разрешително за пребиваване, за което е съставен Протокол № 4492,предявен на оспорващия и подписан от него без възражения.

На 08.12.2025 година в 11:12:27 ответникът по оспорването издал оспореният Отказ за влизане в РБ на оспорващия на основание чл.8,ал.1 от ЗЧРБ- без валидна виза или валидно разрешение за пребиваване .

Отказът е връчен на оспорващия на дата 08.12.2025 година.

На същата дата е съставен Протокол за доброволно предаване на вещи по чл.84,ал.2 от ЗМВР, с който е удостоверено, че оспорващият е върнал доброволно 1 брой Карта – Разрешение за постоянно пребиваване в РБ , издадено на 27.08.2025 година и валидно до 26.08.2030 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба срещу Отказ за влизане в страната/ който е предмет на разглеждане в настоящото производство за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ от 08.12.2025 година на Контролиращ служител при ГКПП Капитан А.- Шосе представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган-това е Контролиращ служител при ГКПП-Капитан А.- Шосе, на когото изрично нормата на чл.3 от ППЗЧРБ е предоставила правото да издава отказ за влизане в РБ спрямо чужденци, които не отговарят на изискването за влизане и пребиваване в РБ/ Чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република Б., не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от [Приложение V от Регламент \(ЕО\) № 2016/399](#) на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Според цитираната разпоредба, компетентни да издадат отказ за допускане в страната са органите за граничен контрол. Аналогична е разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-1492/04.11.2022 година за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП. В чл. 3,ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се извършват на граничните контролно-пропускателни пунктове на обособени за целта работни места. Обособените работни места, на които се извършва гранична проверка на всички

преминаващи през ГКПП лица, представляват проверка на първа линия, а в чл.13,ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се осъществяват от граничните полицаи на ГКПП при ГПУ в РДГП.

От приложените по делото доказателства се установява, че лицето Р. Т. е заемал длъжността- Командир на Отделение в 01 Група на ГКПП- Капитан А. към момента на издаване на отказа- 08.12.2025 година.

Следва да бъде посочено, че съгласно чл.45 от Правилника за устройството и дейността на МВР Главна дирекция "Гранична полиция" е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по [чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 5 - 7 ЗМВР/ а това са](#) оперативно-издирвателна,охранителна, разследване на престъпления, осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЕЕН 112), информационна и контролна. По силата на алинея втора от същия текст,за изпълнение на дейностите по ал. 1 ГДГП извършва дейности по наблюдение на границата, противодействие на незаконната миграция, контрабандата и трафика на хора, гранични проверки на преминаващите през границата лица и вещите в тяхно владение и транспортни средства, включително в зоните и обектите по [чл. 39, ал. 3 ЗМВР](#); граничните проверки се извършват в съответствие с [Регламент ЕС 2016/399](#) на Европейския парламент и на Съвета относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (ОВ, L 77 от 2016 г./ приемане, придружаване и предаване на нарушители на режима на влизане и пребиваване от и на други държави в съответствие със закон или международен договор, по който Република Б. е страна. Контролни правомощия в тази връзка са предвидени и в разпоредбата на [чл. 102, ал. 1, т. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи](#), която предвижда, че за осъществяване на граничен контрол полицейските органи извършват гранични проверки на лицата, предметите в тяхно владение и превозните средства и не допускат преминаването им през граничните контролно-пропускателни пунктове, когато те не отговарят на условията, предвидени в нормативен акт, или са налице мерки, ограничаващи движението им през държавната граница. Аналогична е и разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015 г., съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република Б., граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

В Отказа в долния десен ъгъл е посочен Контролиращ служител, с подпис и печат, а в горния ляв ъгъл на Отказа са посочени трите имена на служителя, който е издал Отказа. На тази плоскост ясно е посочена длъжността и имената на лицето.

Отказът отговаря изискванията за форма, като формулярът се издава по образец и съгласно чл. 14, § 1 - 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в чл. 6, § 1, и не спада към категориите лица, посочени в чл. 6, § 5, се отказва влизане на териториите на държавите членки, като отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане, и лицата, на които е издаден отказ, могат да го обжалват, като обжалването се извършва в съответствие с националното право. Регламентът има директен ефект и по силата на примата на правото на ЕС над вътрешното законодателство е пряко приложим при противоречие с националноправна норма. Формата е едно от условията за

законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена при спазване на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

При издаване на отказа са спазени процесуално- правните и материално -правните разпоредби.

Правната регламентация на пребиваването на чужденците в РБ се съдържа в ЗЧРБ, в чийто чл.22 е посочено, че пребиваването на чужденците в Република Б. се осъществява въз основа на-виза по [чл. 9а, ал. 2](#), т. 3 и 4, международни договори или договори на Европейския съюз с трети държави за безвизов режим, актове на правото на Европейския съюз, които са в сила и се прилагат от Република Б., разрешение на службите за административен контрол на чужденците В чл.23 от ЗЧРБ е визирано, че чужденците пребивават в Република Б.: краткосрочно – до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период от датата на влизането в страната, продължително - с разрешен срок до една година, освен в случаите, предвидени в този закон; дългосрочно-с разрешен първоначален срок 5 години и възможност за подновяване след подадено заявление и постоянно - с разрешен неопределен срок. В чл.2, ал.1 от ЗЧРБ е посочено, че „Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин. Легално определение на понятието чужденец е дадено и в параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ, според която "**Чужденец**" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш., както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Съгласно чл.8 от ЗЧРБ чужденец може да влезе в

Република Б., ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. (З) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Не се изисква виза и когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република Б.. Съгласно параграф §3 от ДР на ЗЧРБ. (доп. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) "Паспорт или заместващ го документ за пътуване" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл. По силата на §1, т.3а от ДР на ЗЧРБ "Разрешение за пребиваване" е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с [Регламент \(ЕО\) № 1030/2002](#) на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.

В ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-1492/04.11.2022 Година ЗА РЕДА И ОРГАНИЗАЦИЯТА ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ГРАНИЧНИТЕ ПРОВЕРКИ НА ГРАНИЧНИТЕ КОНТРОЛНО-ПРОПУСКАТЕЛНИ ПУНКТОВЕ, издадена от министъра на вътрешните работи в чл. 2, ал.1 е посочено, че граничната проверка представлява система от последователни действия и организационни мерки по отношение на всяко преминаващо през държавната граница лице с цел установяване на неговата самоличност, наличието на необходимите условия за преминаване през държавната границата и липсата на мерки, ограничаващи движението му през границата на Република Б.. Граничните проверки включват и проверки на превозните средства и вещите във владение на лицата, които пресичат границата. Изрично в чл. 31, ал.1 от Инструкцията е визирано, че в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република Б., граничният полицаец съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. Служителят, установил обстоятелствата по ал. 1, уведомява незабавно началника на смяната или командира на отделение за случая, който предприема действия по организиране връщането на лицето на територията на държавата, от която идва, и връчва екземпляр от формуляра на чужденеца. За чужденеца, който не отговаря на условията за влизане, може да се извърши допълнителна справочна дейност в информационните масиви на МВР.

В конкретния случай, административният орган е посочил чл.8, ал.1 от ЗЧРБ- разпоредба, сочеща, че чужденец може да влезе в Република Б., ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква- и наред с това е отбелязано, че оспорващият е без валидна виза или заместващ документ, като в хода на проверката, извършена на втора линия е установено, че издаденото Разрешение за постоянно пребиване в РБ е отнето и то с влязла в сила Заповед от 25.09.2025 година на Директор ОД на МВР- К.-влязла в сила на 23.10.2025 година/ като сам оспорващият сочи, че не е обжалвал тази заповед, нито я е получил.

Съдът не споделя доводите на оспорващия и на неговия процесуален представител, че не е налице заповед, която да е влязла в сила, с която издаденото Разрешение за постоянно пребиваване е отнето, защото от доказателствата по делото е установено, че е налице такава заповед и то влязла в сила на 23.10.2025 година, а дали е връчена на оспорващия или не, не може да бъде предмет на проверка в настоящото производство, защото тя е друг

административен акт и косвен съдебен контрол на друг административен акт е недопустим.

В [чл. 16, ал. 3 от ЗЧРБ](#) е посочено, че на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Образецът на формуляра се утвърждава с акт на Министерския съвет. В случая, оспореният Отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени както правни, така и фактически основания за издаването му и е установено, че издаденото разрешение за постоянно пребиване в РБ е отнето с влязла в сила Заповед на Директор ОД на МВР- К. на дата 23.10.2025 година, при което законосъобразно ответникът по оспорването е издал оспореният Отказ, който отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляне на предявеното срещу него оспорване.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди такова по аргумент от нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК-когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. От своя страна чл. 37, ал. 1 от ЗПП сочи, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. По аргумент от чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева. Съдът намира, че в полза на ответника по оспорването следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева или 102,26 евро.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА А. Й.- гражданин на Република Т. срещу Отказ за влизане в страната от 08.12.2025 година на КОНТРОЛИРАЩ СЛУЖИТЕЛ ПРИ ГКПП-КАПИТАН А.- ШОСЕ.

ОСЪЖДА А. Й.- ГРАЖДаниН НА РЕПУБЛИКА ТУРЦИЯ ДА ЗАПЛАТИ НА КОНТРОЛИРАЩ СЛУЖИТЕЛ ПРИ ГКПП- КАПИТАН А.- ШОСЕ СУМАТА ОТ 102,26 ЕВРО/ 200 ЛЕВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

